

angive navnet tydelig paa de *mænd*, paa hvem de vilde stemme. Da hverken grundloven eller regulativ for statsrevisorerne fastsætter, at det skal være *mænd*, som skulle være statsrevisorer, så må jeg forandre ordet »mænd«, til »personer.«

Så vidt folketingstidenden.

Der blev ikke ved denne lejlighed stemt på nogen kvinde. Jeg blev opfordret dertil, for at stemmesedlen kunde blive erklæret gyldig. Men dette var jo allerede sikret ved formandens erklæring; og sagen måtte på dette tidlige tidspunkt, efter min mening, ikke udsættes for at gøres latterlig.

Den vil naturligvis heller ingen praktisk betydning få i en meget lang fremtid. Dens betydning er for tiden kun middelbar. Den består deri, at det er anerkendt, at grundloven ikke udelukker kvinder, som i øvrigt måtte have alle betingelser for at udføre en statsrevisors gerning på forsvarlig måde, fra at vælges til en saadan post. Og dette vil kunne bruges til støtte for kvindens anvendelse i mange andre og lettere opnåelige stillinger, hvorfra myndighederne endnu holder dem borte, under påskud af, at de ikke egne sig for kvinder.

Men — måske gives der i vor fortolkningssyge tid nogen, som påstår, at folketingets formand den 8de oktober 1886 har misforstået grundloven. I så fald bedes overfortolkere »sige til i tide, og siden tie stille.«

Frederik Bajer.

Dansk Kvindesamfunds Virksomhed.

Den 18de, 19de, 20de og 22de September holdt cand. jur. & theol. *Poul Svecstrup*, efter Indbydelse fra stedlige Foreninger, Foredrag om Kvindesagen henholdsvis i Lemvig, Bøvling, Holstebro og Tarm. Navnlig Møderne i Bøvling og Holstebro var godt besøgte. I Tarm rejste *Pastor Engberg* fra Hemmet en Forhandling om Kvinders Stemmeret. Han mente at de ugifte burde have Stemmeret, men ikke de gifte, der var naturlig henviste til Hjemmet som deres rette Virkekreds. Foredragsholderen fandt det derimod principielt urigtigt, at Kvinden ved Ægteskabet skulde umyndiggjøres, men fremhæ-